

REALKREDITANKENÆVNET

K E N D E L S E

afsagt den 28. april 2011

JOURNAL NR.: 2010-01-10-123-D

KLAGER:

INSTITUT: Realkredit Danmark A/S

KLAGEEMNE: Differencerente. Beregning.

EJENDOMMEN:

DATO FOR NÆVNSMØDE: Den 14. april 2011

SAGSBEHANDLER: Sekretariatschef Susanne Nielsen

NÆVNSMEDLEMMER, DER HAR DELTAGET I BEHANDLINGEN:

Hugo Wendler Pedersen (formand)

Carsten Holdum (2 stemmer, jf. nævnsvedtægternes § 14, stk. 1)

Per Englyst

Mads Laursen

SAGENS OMSTÆNDIGHEDER:

Klageren havde i sin ejendom et kortrentelån F1 på 1.758.000 kr. til det indklagede realkreditinstitut. Af det for lånet udstedte pantebrev fremgår blandt andet følgende:

"...Indfrielse

Debitor kan som udgangspunkt kun indfri lånet ved at indlevere obligationer til kreditor for et beløb svarende til obligationsrestgælden på lånet. Det skal være samme type obligationer, som lånet blev udbetalt i. Derudover skal debitor betale renter og andre beløb, som debitor ifølge vilkårene i pantebrevet måtte skyldes. I en to-månedersperiode før en rentetilpasning, kan den del af lånet, der ikke skal rentetilpasses kun indfries med obligationer, hvis det beløb der skal rentetilpasses samtidig indfries kontant til kurs 100. Beløb, der skal rentetilpasses, kan kun indfries kontant til kurs 100. Det forudsættes dog, at debitor senest to måneder før rentetilpasningen skriftligt har opsagt denne del af lånet overfor kreditor. Ved ekstraordinære renteforhold, kan det undtagelsesvis forekomme, at en mindre del af rentetilpasningsbeløbet ikke kan indfries kontant til kurs 100...

Kreditor beregner indfrielsesbeløbet og kan kræve alle udgifter forbundet med indfrielsen betalt af debitor..."

Indklagedes "Låntyper og forretningsbetingelser" fra 1. juli 2010 indeholder følgende oplysninger om indfrielse:

"...17. Sådan indfrir du dit lån

Du kan altid indfri dit lån eller en del af det... Ønsker du selv at indfri lånet, skal du blot give os besked om, hvilke(t) lån du ønsker indfriet, så får du et indfrielsestilbud. I tilbuddet kan du læse, hvad det koster at indfri lånet. Vær opmærksom på, at vi opkræver et særskilt gebyr for at lave et indfrielsestilbud. For nogle typer af lån sker indfrielsen straks, uden at der er lavet et indfrielsestilbud. Hvis vi skal indfri lånet for dig, aftaler vi indfrielsesmåden særskilt.

17.1 Indfrielsestilbud

I indfrielsestilbuddet benytter vi den indfrielsesmåde, som efter vores skøn er mest fordelagtig for de fleste almindeligt skattepligtige personer. Det er altid obligationsrestgælden, der skal indfris.

I nogle tilfælde anbefaler vi, at du indfrir lånet med obligationer, og i andre tilfælde anbefaler vi, at du indfrir kontant til pari (kurs 100)...

Når du skal indfri et lån, skal du

- være opmærksom på tilbudsfristen og på eventuelle frister for opsigelse af eksisterende lån
- udfylde, underskrive og sende en meddelelse om indfrielse med angivelse af det overførte obligationsbeløb og sammen med det kontante indfrielsesbeløb, så vi modtager det senest på den aftalte indfrielsesdag...

17.2. Indfrielsesmåder

Pengene til dit lån har vi oprindeligt skaffet ved at sælge obligationer. Når du indfrir dit lån, skal disse obligationer indløses.

Indfrielse med obligationer

Du kan indfri lån ved at købe og "aflevere" obligationer, som svarer til obligationsrestgælden på dit lån. Det skal være samme type obligationer, som lånet blev udbetalt i. I indfrielsestilbuddet kan du se, hvor stort obligationsbeløbet skal være, og hvilke omkostninger du derudover skal betale.

Du kan enten selv stå for obligationskøbet, eller vi kan klare det for dig...

Kontantindfrielse til pari (kurs 100/105)

Hvis kursen på lånets obligationer er over 100 ..., og obligationerne er konverterbare eller udløber til næste kreditortermin, kan det være en fordel at opsiges lånet kontant til pari ... Fordelen er størst, når den næste opsigelsesfrist for obligationerne nærmer sig. Opsigelsesfristerne fremgår af pantebrevet, og du kan også se en oversigt over opsigelsesfrister i bilag 1 på sidste side. Mange lån og obligationer har samme terminer, men der er undtagelser.

Ved kontant indfrielse til pari (kurs 100/105) har du følgende muligheder:

- **Pari-opsigelse**

Du opsiger lånet, men indfrir først på det tidspunkt, lånet er opsagt til. Du betaler terminsydelse(r) helt frem til tidspunktet for indfrielsen. Se fristerne i oversigten over obligationsterminer og opsigelsesfrister i bilag 1.

- **Pari-straks**

Lånet indfrir du med det samme. Du betaler obligationsrente fra sidste termin og frem til indfrielsestidspunktet, og du betaler differencerente fra indfrielsestidspunktet og frem til det tidspunkt lånet tidligst kunne være opsagt til.

Differencerente er forskellen mellem den rente, vi betaler obligationsejeren, og den rente, vi godtgør dig for at råde over indfrielsesbeløbet. Differencerenten dækker perioden, fra du indfrir dit lån til den obligationstermin, hvor obligationerne tidligst kan opsiges (eller er opsagt) hos obligationsejeren.

Vær opmærksom på, at du kan trække beløbet fra i skat.

- **Pari-straks med opsigelse**

Du opsiger lånet og indfrir senere i opsigelsesperioden. Du betaler obligationsrente fra sidste termin og frem til indfrielsestidspunktet, men kun differencerente fra indfrielsestidspunktet til det tidspunkt, lånet er opsagt til. Fristerne kan du se i oversigten over obligationsterminer og opsigelsesfrister i bilag 1. Læs mere om differencerente under Pari-straks...

17.4 Indfrielse af FlexLån®

Når du indfrir FlexLån®, skal du være opmærksom på følgende:

- Op til en rentetilpasning kan du kun indfri dit lån, hvis du skriftligt har opsagt lånet senest dagen for opsigelsesfristen forud for rentetilpasningen. Se opsigelsesfristen i Bilag 1.
- Hvis der er under 1 år til rentetilpasningen, kan refinansieringsbeløbet opsiges kontant til pari (kurs 100), dog skal lånet være opsagt senest dagen for opsigelsesfristen forud for rentetilpasningen. Se opsigelsesfristen i Bilag 1.

- Op til en rentetilpasning kan du kun indfri refinansieringsbeløbet, hvis du skriftligt har opsagt beløbet senest dagen for opsigelsesfristen forud for rentetilpasningen. Se opsigelsesfristen i Bilag 1..."

Af bilag 1 til "Låntyper og forretningsbetingelser" fremgik det, at opsigelsesfristerne for kortrentelån var henholdsvis 31. oktober i året før ved refinansiering pr. 1. januar og 28./29. februar ved refinansiering pr. 1. april.

I forbindelse med salg af ejendommen indgik klageren den 28. april 2010 en aftale med det med indklagede koncernforbundne pengeinstitut om indfrielse af det indestående lån. Af aftalen fremgår blandt andet følgende:

"Accept af ...(det koncernforbundne pengeinstitut)... som handelssted for obligationshandler

Jeg accepterer, at hvis mit realkreditlån bliver indfriet med obligationer, købt af ...(det koncernforbundne pengeinstitut)..., vil obligationshandlen og eventuel fastkursaftale blive gennemført med ...(det koncernforbundne pengeinstitut)... som handelssted og modpart. Obligationshandlen sker derfor ikke på en reguleret markedsplads som fx NASDAQ OMX Copenhagen A/S. Handlen gennemføres i overensstemmelse med ...(det koncernforbundne pengeinstituts)... ordreudførelsespolitik, som her gengives i relevant uddrag, og som er gengivet i sin helhed på bankens hjemmeside:

"Når du beder ...(det koncernforbundne pengeinstitut)... om at handle værdipapirer, tager vi alle rimelige skridt for at opnå det efter omstændighederne bedst mulige resultat for dig - det kalder banken "best execution". Prisfastsættelsen på obligationer bygger på beregningsmodeller for rentestrukturer og -udvikling. Via internationale og almindeligt anvendte informationssystemer har ...(det koncernforbundne pengeinstitut)... adgang til oplysninger om priser fra de væsentligste prisstillere."

Den 9. juli 2010 fremsendte indklagede en indfrielseskvittering til klageren, som indeholdt følgende specifikation af indfrielsen:

"...

Specifikation

Fonds- Kode	Serie	Årgang	Nominel Rente %	Restgæld	Til kurs	Beløb i DKK
...(Indklagede)...	...	2011	2,00	1.758.532,61	Pari	1.758.532,61
Rente af restgæld i 17 dage (15.07.2010-31.07.2010)						-1.638,09
Differencerente i 170 dage (15.07.2010-31.12.2010)						15.971,33
Bidrag i 17 dage (15.07.2010-31.07.2010)						-439,83
Terminsydelse for juli 2010						3.841,04
Indfrielsesgebyr						600,00
Kontantbeløb i alt						1.776.867,06

Differencerente

Differencerente er forskellen mellem den rente, vi betaler obligationsejeren og den rente, vi godtgør Dem for at råde over indfrielsesbeløbet. Denne

godtgørelsesrente er for tiden 0,0500 % p.a. Differencerenten dækker perioden, fra De indfrir Deres lån til den obligationstermin, hvor obligationerne kan opsiges (eller er opsagt) hos obligationsejeren..."

Efter henvendelse fra klageren fremsendte indklagede den 1. september 2010 følgende redegørelse for differencerenteberegningen:

"...Jeg skal herved oplyse hvorledes ...(indklagede)... fremkommer til Diff.rente kr. 15.971,33

Restgæld kr. 1758.532,61 til rente 1.95% i 170 af 365 dage..."

Klageren fremsendte den 2. september 2010 følgende brev til det koncernforbundne pengeinstitut:

"Ved indfrielse af mit Fl lån mener jeg ikke at banken har handlet efter omstændigheder der opnår det bedste resultat for mig - det som banken kalder "best execution"

Det jeg finder urimeligt er en differencerente i 170 dage fra indfrielsesdagen og resten af året, på 15.971,33 kroner. Jeg er helt afklaret med at renten skal betales indtil udløb af obligationerne, men da det er "best execution" at indfrielsesbeløbet investeres, så en låntager kan opnå en godtgørelse for denne førtidige betaling, og ikke som oplyst af ...(indklagedes lokalkontor), at beløbet er indsat i Nationalbanken til en rente på 0,05%..."

Indklagedes juridiske afdeling besvarede den 22. september 2010 klagerens henvendelse på følgende måde:

"...Differencerente/Genplaceringsrente

Genplaceringsrenten er den rente, som vi kan opnå ved at genplacere indfrielsesbeløbet i pengemarkedet. Renten fastsættes af direktionen og overvåges løbende.

De henviser til at indfrielsen skal ske i henhold til "best execution", som efter Deres synspunkt skulle betyde, at ...(indklagede)... konkret i hvert enkelt tilfælde på pengemarkedet forhandle sig frem til den bedst opnåelige rente. Det er selvsagt ikke muligt og heller ikke meningen. "Best execution" i forbindelse med en indfrielse betyder, at vi ved udarbejdelsen af et indfrielsestilbud skal anvende den indfrielsesmåde, der er den mest fordelagtig for kunden på baggrund af de oplysninger, som vi er i besiddelse af. Genplaceringsrenten er den samme uanset hvilken indfrielsesmåde, der anvendes og er ikke omfattet af kravet om "Best execution", men følger Danmarks Nationalbanks ændringer i de officielle rentesatser (foliorenten)..."

Klageren rettede på ny henvendelse til indklagede den 26. september 2010. Af brevet fremgår følgende:

"Som svar på Deres brev af 22. september 2010 er det netop genplaceringen af indfrielsesbeløbet som jeg er meget utilfreds med, og ligeledes at De skriver at renten fastsættes af direktionen.

At De beskriver, at det er mit synspunkt at ...(indklagede)... konkret i hvert enkelt tilfælde skal forhandle sig frem til den bedst opnåelige rente på pengemarkedet, skal jeg endnu engang henvise til ...(det koncernforbundne

pengeinstituts)... hensigtserklæring "Når du beder ...(det koncernforbundne pengeinstitut)... om at handle værdipapirer, tager vi alle rimelige skridt for at opnå det efter omstændighederne bedst mulige resultat for dig - det kalder banken "best execution""

Det er her jeg er meget utilfreds med genplaceringen af indfrielsen, der efter hvad hensigtserklæringen også beskriver, at genplaceringen bygger på beregningsmodeller for rentestrukturer og -udvikling.

Hvis der ikke kan opnås, en for mig bedre genplacering af indfrielsesbeløbet, vil jeg med al respekt for ...(det koncernforbundne pengeinstitut)... bede om en fyldestgørende opstilling af genplaceringsrenten, som kan bruges i min videregående klage via Realkreditankenævnet."

Indklagede besvarede den 12. oktober 2010 klagerens fornyede henvendelse på følgende måde:

"...I overensstemmelse med min skrivelse af 22. september 2010 kan jeg oplyse, at "best execution" finder anvendelse, når vi handler med værdipapirer, dvs. i dette tilfælde den værdipapirhandel, der fandt sted i forbindelse med indfrielsen af Deres lån.

Genplaceringsrenten har ikke noget med værdipapirhandlen at gøre og er dermed ikke omfattet af begrebet "best execution". Genplaceringsrenten er, som De selv skriver i Deres brev af 2. september, den rente, som De modtager som godtgørelse for en førtidig indfrielse af lånet. Der er ikke nogen lovmæssige krav om at indfrielsesbeløbet skal investeres eller hvordan genplaceringsrenten skal fastsættes. I ...(indklagede)... følger genplaceringsrenten udviklingen af Danmarks Nationalbanks indlånsrente (kaldet folio-renten), som også er retningsgivende for den rente, De ville opnå, hvis De placerede pengene på en indlånskonto i et pengeinstitut. Da renten generelt er meget lav i øjeblikket er den genplaceringsrente/godtgørelsesrente De har modtaget tilsvarende lav..."

Klageren indbragte efterfølgende sagen for Realkreditankenævnet.

PARTERNES PÅSTANDE:

Klageren påstår indklagede tilpligtet at anerkende, at indklagede har ydet klageren en for lav godtgørelsesrente i forbindelse med genplaceringen af indfrielsesbeløbet.

Indklagede påstår frifindelse.

KLAGERENS FREMSTILLING:

Klageren anfører, at han ikke finder rimelighed i differencerentens størrelse.

Han mener ikke, at indklagede har genplaceret indfrielsesbeløbet i et pengeinstitut til 0,05 pct. rente. Han tror, at beløbet er genplaceret i nye lån, og at han derved skulle have en form for

godtgørelse og ikke en straf i form af at skulle betale fuld rente resten af 2010.

INDKLAGEDES FREMSTILLING:

Indklagede henviser til den i sagen fremlagte korrespondance, som viser sagsforløbet.

Sagsforløbet giver indklagede anledning til følgende supplerende bemærkninger:

Når et realkreditlån opsiges til indfrielse eller indfries mod betaling af differencerente, opsiger instituttet obligationerne over for obligationsejerne, dvs. obligationerne udtrækkes til næste kreditortermin. Obligationsejerne skal have udbetalt rente, indtil obligationerne udtrækkes. Differencerenten er forskellen mellem obligationernes pålydende rente, der skal betales til obligationsejerne, og den rente, som realkreditinstituttet godtgør (godtgørelsesrenten).

Differencerenten er dermed en betaling for at komme ud af lånet før opsigelsesterminen. Realkreditinstituttet modtager pengene for indfrielsen før tid, men skal betale fuld terminskuponrente til investorerne. Til gengæld kan instituttet placere indfrielsesmidlerne på pengemarkedet i perioden fra indfrielse til opsigelsesterminen.

I sagen blev omkostningerne til differencerenten i perioden 15. juli 2010-31. december 2010 i alt 170 dage beregnet til 15.971,33 kr., hvilket fremgik af indklagedes indfrielseskvittering af 9. juli 2010. Af selvsamme indfrielseskvittering fremgik, at godtgørelsesrenten var opgjort til 0,0500 pct. p.a.

Ved brev af 1. september 2010 modtog klageren efterfølgende en specifikation, hvoraf det fremgik, at beløbet var beregnet på baggrund af obligationsrestgælden på 1.758.532,61 kr. med en differencerente på 1,95 pct.

Som indklagede forstår klageren, er denne utilfreds med størrelsen af differencerenten, herunder godtgørelsesrenten, idet klageren i sit brev af 26. september formentligt henviser til følgende i pengeinstituttets oplysninger om handel med værdipapirer:

"Når du beder ...(det koncernforbundne pengeinstitut)... om at handle værdipapirer, tager vi alle **rimelige skridt for at opnå det efter omstændighederne bedst mulige resultat** for dig - det kalder banken "best execution". Prisfastsættelsen på obligationer bygger på beregningsmodeller for rentestrukturer og udvikling. Via internationale og almindeligt anvendte informationssystemer har

...(pengeinstituttet)... adgang til oplysninger om priser fra de væsentligste prisstillere".

Klageren sammenkæder hermed "best execution" på selve handlen med obligationer til også at omfatte den efterfølgende placering af indfrielsesmidlerne, som instituttet har modtaget. Dette er en misforståelse, da ovennævnte alene omhandler handel med værdipapirer.

"Best execution" er et begreb, der retter sig mod værdipapirhandleres udførelse af ordrer, hvilket bl.a. er reguleret af reglerne i bekendtgørelse nr. 213 af 3. maj 2007. "Best execution" er defineret i bekendtgørelsens § 3. Den efterfølgende placering af midlerne har således ikke noget med værdipapirhandlen at gøre.

Det må således afvises, at klageren har fået tilsagn om en anden differencerente, herunder godtgørelsesrente. Denne er beregnet i overensstemmelse med de oplysninger, som klageren har modtaget.

Det forhold, at klageren tillige anfører, at indklagede, på trods af oplysninger om metode for beregning af differencerenten, har genplaceret indfrielsesmidlerne i nye lån, må ligeledes afvises.

ANBRINGENDER:

Til støtte for påstanden gøres gældende,

- at** begrebet "best execution" omhandler handel med værdipapirer og således ingen sammenhæng har med genplacering af indfrielsesmidler, hvorfor dette ikke kan anføres som et selvstændigt krav om aktiv investering af selvsamme midler,
- at** indklagede har ikke givet tilsagn om en specifik eller en speciel høj godtgørelsesrente,
- at** klageren selv ved indfrielse af lånet har valgt straksindfrielse med betaling af differencerente, hvis opgørelsesmetode var kendt for klageren, og
- at** klageren som anført ikke har betalt fuld rente i perioden men alene betalt differencerenten.

OPLYSNINGER M.V. FRA NÆVNSSEKRETARIATET:

Bekendtgørelse nr. 613 af 5. marts 2007 om værdipapirhandleres udførelse af ordrer, indeholder blandt andet følgende bestemmelser:

"§ 1. Bekendtgørelsen finder anvendelse på følgende virksomhed, jf. dog stk. 2-4:

1) Danske værdipapirhandleres aktiviteter her i landet.

2) Aktiviteter her i landet hos tredjelandes værdipapirhandlere, der har tilladelse til filialetablering eller grænseoverskridende virksomhed, jf. lov om finansiell virksomhed.

3) Aktiviteter i danske filialer af investeringsselskaber og kreditinstitutter fra EU/EØS-lande.

4) Danske værdipapirhandleres aktiviteter i andre EU/EØS-lande, når dette foregår som grænseoverskridende aktiviteter uden filialetablering.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på grænseoverskridende tjenesteydelser ydet her i landet af investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse, når værdipapirhandlerens kunde er en godkendt modpart, jf. bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, bilag 2.

Stk. 4. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på transaktioner mellem medlemmer af en multilateral handelsfacilitet, en alternativ markedsplads eller et reguleret marked her i landet eller i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Definition

Værdipapirhandlere

§ 2. Som værdipapirhandlere anses i denne bekendtgørelse virksomheder omfattet af § 1, stk. 1.

Vilkårene for værdipapirhandleres bedste udførelse af ordrer ("best execution") m.v.

Bedste udførelse af ordrer

§ 3. En værdipapirhandler skal ved udførelse af modtagne ordrer træffe alle rimelige foranstaltninger for at opnå det efter omstændighederne bedst mulige resultat for sine kunder, idet der tages hensyn til pris, omkostninger, hurtighed, gennemførelses- og afregningssandsynlighed, omfang, art og andre forhold, der er relevante for udførelsen af ordren ("best execution").

Stk. 2. Når en værdipapirhandler udfører en ordre på en detailkundes vegne, jf. bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel § 4, stk. 1, nr. 3, bestemmes best execution ud fra det samlede vederlag, med mindre formålet med udførelsen af ordren tilsiger, at de øvrige elementer nævnt i stk. 1 er relevante. Ved det samlede vederlag forstås prisen for det finansielle instrument og alle udgifter, som er direkte knyttet til udførelsen af ordren, herunder gebyrer i forbindelse med handelsstedet, clearing og afvikling, andre gebyrer til tredjemand, der er involveret i udførelsen af ordren, samt værdipapirhandlerens egne provisioner og omkostninger ved at udføre ordren gennem handelssystemet.

Stk. 3. Når værdipapirhandleren skal bedømme, hvad der er best execution skal værdipapirhandleren lægge vægt på følgende kriterier:

1) Kundens karakteristika, herunder hvorvidt kunden er detailkunde eller professionel kunde, jf. bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel § 4, stk. 1.

2) Kundeordrens karakteristika.

3) Karakteristika ved de finansielle instrumenter, der indgår i ordren.

4) Karakteristika ved de handelssteder, som ordren kan rettes til.

Stk. 4. En værdipapirhandler må ikke strukturere eller pålægge provision på en sådan måde, at der forskelsbehandles urimeligt mellem forskellige handelssteder.

Stk. 5. Hvis der foreligger en specifik instruks fra en kunde, er værdipapirhandleren forpligtet til at udføre ordren efter instruksen.

Ordreudførelsespolitik m.v.

Ordreudførelsespolitik

§ 4. En værdipapirhandler skal etablere og anvende effektive forretningsgange og systemer til at overholde sin best execution-forpligtelse, jf. § 3, stk. 1, herunder opstille og anvende en ordreudførelsespolitik.

Stk. 2. Ordreudførelsespolitikken skal for hver enkelt instrumentkategori omfatte oplysninger om de forskellige handelssteder, hvorigennem værdipapirhandleren udfører kundeordrer, og de faktorer, der påvirker valget af handelssted. Den skal mindst omfatte de handelssteder, der sætter værdipapirhandleren i stand til løbende at opnå de bedste resultater ved udførelsen af kundeordrer.

Stk. 3. En værdipapirhandler skal indhente sine kunders forudgående samtykke til ordreudførelsespolitikken, herunder give detailkunder følgende oplysninger:

1) En redegørelse for den forholdsmæssige betydning, som værdipapirhandleren i overensstemmelse med kriterierne i § 3, stk. 3, tillægger faktorerne i § 3, stk. 1, eller den proces, hvorved værdipapirhandleren fastsætter disse faktoreres forholdsmæssige betydning.

2) En liste over de handelssteder, som indgår i ordreudførelsespolitikken.

3) Klar og tydelig information om, at specifikke instrukser fra en kunde kan forhindre værdipapirhandleren i at opfylde sin best execution-forpligtelse, jf. § 3, stk. 1.

Stk. 4. Informationerne jf. stk. 3 skal gives på papir, et andet varigt medium eller via en hjemmeside.

Stk. 5. Hvis informationerne gives på et andet varigt medium end papir, skal følgende betingelser være opfyldt:

1) Kunden har valgt, at oplysningerne gives på et andet varigt medium end papir.

2) Brugen af andet varigt medium skal være hensigtsmæssig i forhold til den måde, hvorpå forretningerne mellem værdipapirhandleren og kunden udføres.

Stk. 6. Hvis informationerne gives via en hjemmeside, skal

- 1) anvendelsen af en hjemmeside være hensigtsmæssigt i forhold til den måde, hvorpå forretningerne mellem værdipapirhandleren og kunden udføres,
- 2) kunden have samtykket til levering af information via en hjemmeside,
- 3) kunden være informeret om hjemmesidens adresse, og hvor på hjemmesiden informationen kan findes,
- 4) informationen være opdateret, og
- 5) informationen være tilgængelig på hjemmesiden i den periode, hvor det med rimelighed må forventes, at kunden har behov for at kunne læse informationen.

Stk. 7. Hvis ordreudførelsespolitikken gør det muligt at udføre kundens ordre udenom et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, skal værdipapirhandleren oplyse sine kunder om denne mulighed. Værdipapirhandleren skal indhente kundens forudgående udtrykkelige samtykke, inden værdipapirhandleren udfører kundens ordrer uden om et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Værdipapirhandleren kan indhente dette samtykke enten i form af en generel aftale eller for den enkelte transaktion.

Stk. 8. Værdipapirhandlere skal som en del af ordreudførelsespolitikken fastlægge procedurer med henblik på at forhindre allokering af transaktioner for egen regning, der udføres sammen med kundeordrer, på en sådan måde, at det er til ulempe for kunden..."

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER:

Reglerne i bekendtgørelse nr. 615 af 5. marts 2007, der i § 3, stk. 1, indeholder en bestemmelse om "best execution" er begrænset til handel med værdipapirer, og omfatter ikke indklagedes placering af provenuet ved førtidig indfrielse af lån. Det samme gælder teksten i aftalen med det koncernforbundne pengeinstitut.

Nævnet finder, at pari-straks indfrielsesmetoden og differencerenteberegningen er fyldestgørende beskrevet i indklagedes "Låntyper og forretningsbetingelser". Nævnet finder endvidere, at der ikke - det generelle renteniveau taget i betragtning - er grundlag for, at fastslå, at den af indklagede ydede godtgørelsesrente på 0,0500 pct. er urimelig lav.

Nævnet kan derfor ikke give klageren medhold i klagen.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s

Indklagede, Realkredit Danmark A/S, frifindes.

Hugo Wendler Pedersen

/

Susanne Nielsen